

Chambre des Représentants

SESSION 1954-1955.

13 MAI 1955.

PROPOSITION DE LOI

complétant le second alinéa de l'article 26 du code d'instruction criminelle complété par l'article premier de la loi du 30 mars 1891.

AMENDEMENTS
PRÉSENTÉS PAR LE GOUVERNEMENT
AU TEXTE
ADOPTÉ PAR LA COMMISSION.

Remplacer l'article unique par les dispositions suivantes :

Article premier.

Un troisième alinéa, libellé comme suit, est ajouté à l'article 26 de la loi du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale, complété par l'article premier de la loi du 30 mars 1891 :

« Si la décision sur l'action civile admet les réserves faites pour l'avenir par les victimes de l'infraction ou par leurs ayants cause, ceux-ci pourront réclamer la réparation de l'aggravation du dommage ou d'un nouveau dommage résultant de l'infraction, dans un délai de cinq ans à compter du prononcé. »

JUSTIFICATION.

Le gouvernement estime qu'il n'est pas opportun de laisser ouverte, jusqu'à l'expiration du délai de prescription du droit civil, la possibilité de réclamer la réparation des dommages résultant d'une infraction.

Accorder un délai aussi long serait de nature à créer des difficultés presque insurmontables au point de vue de l'administration de la preuve et des recours éventuels de l'auteur de l'infraction.

Un délai de cinq ans à compter du prononcé de la décision admettant

Voir :

19 (S. E. 1954) :

- N° 1 : Proposition de loi.
- N° 2 : Rapport.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1954-1955.

13 MEI 1955.

WETSVOORSTEL

tot aanvulling van het tweede lid van artikel 26 van het Wetboek van Strafvordering, aangevuld door het eerste artikel der wet van 30 Maart 1891.

AMENDEMENTEN
VOORGESTELD DOOR DE REGERING
OP DE TEKST
AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE.

Het enig artikel door de volgende bepalingen vervangen :

Eerste artikel.

Een als volgt opgesteld derde lid wordt toegevoegd aan artikel 26 van de wet van 17 April 1878 bevattende de voorafgaande titel van het Wetboek van rechtspleging in strafzaken, zoals het werd aangevuld door het eerste artikel van de wet van 30 Maart 1891 :

« Indien bij de beslissing over de burgerlijke vordering het voorbehoud, dat de slachtoffers van het misbedrijf of hun rechtverkrigenden voor de toekomst hebben gemaakt, aanvaard wordt, kunnen zij de herstelling eisen van de verergering der schade of van nieuwe schade voortvloeiend uit het misdrijf, binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van de uitspraak. »

VERANTWOORDING.

De Regering is van oordeel dat het niet wenselijk is dat de mogelijkheid om de herstelling van de uit een misdrijf voortvloeiende schade te eisen, zou blijven bestaan tot bij het verstrijken van de verjaringstermijn naar burgerlijk recht.

Door een termijn van zulke duur toe te staan, zou men kunnen aanleiding geven tot haast onoverkomelijke moeilijkheden wat betreft de bewijslevering en de eventuele door de dader van het misdrijf aan te wenden rechtsmiddelen.

Een termijn van vijf jaar, te rekenen van de uitspraak van de beslis-

Zie :

19 (B. Z. 1954) :

- N° 1 : Wetsvoorstel.
- N° 2 : Verslag.

les réserves paraît suffisant pour que les intérêts des victimes soient sauvegardés.

Cette solution est d'ailleurs, en réalité, plus favorable aux intéressés parce que le juge admettra plus facilement les réserves si sa décision ne doit avoir qu'un effet limité.

Art. 2.

La disposition qui précède est applicable aux actions civiles résultant des infractions prévues par des lois particulières, alors même que ces infractions se prescriraient par un délai de moins de six mois.

Art. 3.

La même disposition est applicable aux actions nées de faits antérieurs à la mise en vigueur de la présente loi, à moins que le terme de la prescription ne soit déjà atteint. »

JUSTIFICATION.

La première de ces dispositions est indispensable en présence de l'alinéa 2 de l'article 28 de la loi du 17 avril 1878 qui énonce que l'article 26 ne sera pas appliqué quand l'infraction se prescrit par un délai de moins de six mois.

La seconde est également nécessaire pour éviter toute difficulté concernant l'application dans le temps de la nouvelle loi.

Ces dispositions sont reprises de la loi du 30 mars 1891 qui a introduit un deuxième alinéa dans le même article 26.

Le Ministre de la Justice,

sing, waarbij het voorbehoud wordt aanvaard, lijkt te volstaan opdat de belangen van de slachtoffers zouden gevrijwaard blijven.

Die oplossing is trouwens in werkelijkheid gunstiger voor de betrokkenen omdat de rechter gemakkelijker het voorbehoud zal aanvaarden zo zijn beslissing slechts een beperkte uitwerking hoeft te hebben.

Art. 2.

De vorige bepaling is toepasselijk op de burgerlijke vorderingen volgende uit misdrijven, door bijzondere wetten voorzien, zelfs wanneer die misdrijven zouden verjaren door verloop van een termijn van minder dan zes maanden.

Art. 3.

Dezelfde bepaling is van toepassing op de vorderingen, ontstaan uit feiten welke vóór de inwerkingstelling van deze wet zijn gebeurd, ten ware de verjaring reeds zou ingetreden zijn. »

VERANTWOORDING.

De eerste van deze bepalingen is onontbeerlijk, om wille van het tweede lid van artikel 28 van de wet van 17 April 1878, dat zegt dat artikel 26 niet toegepast wordt, wanneer het misdrijf verjaart door verloop van een termijn van minder dan zes maanden.

Ook de tweede bepaling is nodig om elke moeilijkheid die zich zou kunnen voordoen, wat aangaat de toepassing van de nieuwe wet in de tijd, te vermijden.

Die bepalingen zijn overgenomen uit de wet van 30 Maart 1891 waarbij ook een tweede lid in hetzelfde artikel 26 werd ingevoegd.

De Minister van Justitie,

A. LILAR.